

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P., spol. s r. o.**, Z.T., IČO: X., zastúpený: Advokátska kancelária G.G., s. r. o., P.T., IČO: X. proti žalovanému: **J.K.**, S.N., IČO: X., o zaplatenie 64 896,06 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 57Rob 386/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. marca 2012, č. k. 8Cob 143/2011-45, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Trenčín uznesením z 3. augusta 2011, č. k. 57Rob 386/2011-35 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 64 896,06 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa výzvou z 15. júna 2011 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 3 893,50 eur do 10 dní od doručenia výzvy a zároveň ho poučil o možnosti zastavenia konania v prípade nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote. Výzva bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená 21. júna 2011. Žalobca v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, preto súd prvého stupňa konanie v zmysle § 10 ods. 1 Zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra

trestov (ďalej len „ZSP“) zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením odmietol. Uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil, bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu 10. augusta 2011. Lehota na podanie odvolania začala žalobcovi plynúť 11. augusta 2011 a uplynula mu 25. augusta 2011. Žalobca odvolanie podal na poštovú prepravu až 26. augusta 2011, teda po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania. Zo záznamu o zložení súdneho poplatku vyplýva, že žalobca 30. augusta 2011 uhradil na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok vo výške 3 893,50 eur. Z ust. § 10 ods. 3 ZSP vyplýva, že poplatník môže zaplatiť súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania. K takej situácii v preskúmvanej veci nedošlo, pretože súdny poplatok bol zaplatený 30. augusta 2011. Súdny poplatok možno zaplatiť aj po uplynutí lehoty stanovenej v § 10 ods. 3 ZSP, ale len za predpokladu, že odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo konanie zastavené, bolo podané včas. Ďalej uviedol, že z ust. § 206 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že len odvolanie, ktoré je podané včas a oprávnenou osobou, má odkladný účinok, že podaním odvolania sa odkladá právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. V danom prípade suspenzívne účinky nenastali, lebo žalobca podal odvolanie oneskorene a uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo 25. augusta 2011 právoplatnosť. Keďže žalobca podal odvolanie oneskorene, po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, odvolací súd jeho odvolanie odmietol.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a uznal odvolanie podané žalobcom.

Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že žalobcovi bolo doručené uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené. Súd v poučení uviedol, že ak žalobca do konca lehoty na podanie odvolania uhradí súdny poplatok, súd uznesenie zruší. Žalobca súdny poplatok uhradil 26. augusta 2011 a zároveň požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty z objektívnych dôvodov. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že podľa súdneho spisu bol poplatok uhradený 30. augusta 2011 a odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu o zastavení konania bolo podané po zákonnej lehote. Odvolací súd sa ale

v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal žiadosťou žalobcu o odpustenie súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu. V predmetnej veci odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu, ktoré podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu je upravená v § 239 O. s. p. Občiansky súdny poriadok taxatívne uvádza, proti ktorým rozhodnutiam je dovolanie prípustné. Ustanovenie § 236 ods. 1 O. s. p. neumožňuje rozšíriť prípustnosť dovolania proti uzneseniu na ďalšie rozhodnutia, ktoré nie sú uvedené v § 239 O. s. p. Občiansky súdny poriadok výslovne neuvádza, že dovolanie je prípustné proti uzneseniu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie účastníka konania, a preto prípustnosť dovolania proti takémuto uzneseniu v zmysle § 236 ods. 1 a § 239 O. s. p. nie je daná.

V zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. /druhá veta/ je dovolací súd povinný prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 písm. a) až g) O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté niektorou z uvedených vád.

Žalobca ako dovolací dôvod uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. tým, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal žiadosťou žalobcu o odpustenie súdneho poplatku (pravdepodobne mal žalobca na mysli žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku uvedenú v odvolaní) a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.

Podľa § 237 písm. f) O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Dovolací súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a nezistil, že by postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. V danom prípade súd prvého stupňa zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku. Následne odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako podané oneskorene. V odvolaní žalobca žiadal o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, s touto žiadosťou sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Podľa názoru dovolacieho súdu týmto postupom odvolacieho súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal po uplynutí lehoty na podanie odvolania a súdny poplatok za žalobu nezaplatil do konca lehoty na podanie odvolania. V danom prípade by sa odvolací súd nadbytočne zaoberal žiadosťou žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, keďže uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2011. Je potrebné uviesť, že žalobca

nepožiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvého stupňa, keďže iba včas podané odvolanie má suspenzívny účinok. V prípade, že by žalobca požiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, súd prvého stupňa by bol povinný o tejto žiadosti rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatoval, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v § 237 písm. f) O. s. p.

Dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté vadou taxatívne uvedenou v § 237 O. s. p.

Správnosť skutkových a právnych záverov, založených na dokazovaní, by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné (ide o dôvody, ktoré síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť). O taký prípad v prejednávanej veci nešlo. Z uvedeného teda vyplýva, že posúdenie, či rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, prichádza do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné.

Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Dovolací súd žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. augusta 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová

